

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 30 august - 5 septembrie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Maslu

marți, 1 septembrie 2015; ora 18.00

Dacă însă omul și-a dobândit ce și-a poftit, curând îl apucă muștrările de cuget, căci și-a urmat fără frâu imboldul, ceea ce nu ajută cu nimic la dobândirea păcii pe care și-a dorit-o. Adevărata pace a inimii se capătă luptând împotriva poftelor neorânduite, nu slujindu-le și urmându-le orbește imboldul. Iată de ce inima omului robit simțurilor nu cunoaste pacea, căci binefacerile ei nu se revarsă asupra celui împrăștiat în afară, ci doar în adâncul sufletului aprins de râvnă și evlavie.

Imitativna lui Cristos Thomas a Kempis

Reflexie spirituală

“Dumnezeu este departe? Nu. O astfel de impresie nu este decât incapacitatea noastră de a sesiza prezența Sa pătrunzând toate lucrurile. Dumnezeu este acolo, tandru. El este aproape. El îți atinge dulce inima cu iubirea Sa. El îți spune: Nu te teme. El este aici, păstrat, putem zice, în adâncul sinelui nostru, care este un moment din viața pe care o avem, cu suavitatea discretă a iubirii Sale fără nume, chiar dacă noi nu Îi ieșim în întâmpinare. El este aici, asemenea luminii limpezi care luminează peste tot: nu se vede chipul său, dar este acela care, cu prețul propriului chip, Se dăruiește tuturor lucrurilor. Te crezi singur? Nu, iată că o voce îți spune: “Lasă-te în brațele acestui aproape Total, nu vei cădea în gol. Lasă-ți amarul, vei găsi ceea ce cauți.” (Karl Rahner)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Nicolae BURCUȘ** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Dumnezeu este primul care iubește și ultimul care își îndreaptă iubirea în altă parte, atunci când chemările, îndemnul harurilor Sale sunt respinse cu îndărătnicie de către păcătos. Dar nici atunci nu-l părăsește, ci așteaptă cu îndelungă răbdare întoarcerea păcătosului. El își va încredința via altor lucrători, care își vor aduce roadele așteptate. Își va forma un nou popor ales din toate neamurile pământului. Acest popor este Biserica Sa, făgăduită lui Avraam, întemeiată pe Petru și propovăduită de cei doisprezece galileeni și de urmașii lor, Trupul Tainic al lui Cristos, Împărăția spirituală ce începe aici și se desăvârșește în Cer, și în care, în cele din urmă, vor intra și cei care au încetat de a fi poporul ales.

Iubiți credincioși, acum, așadar, din mila lui Dumnezeu, noi suntem poporul ales; fiecare din noi am devenit o viță din via Lui, pe care suntem chemați s-o cultivăm și să-I aducem roadele așteptate de El. Prin Sfântul Botez, în ființa noastră s-a vărsat viața divină a lui Cristos, harul sfințitor; pentru sporirea și rodirea acestei vieți divine ni se pun la dispoziție Sfintele Taine, mai ales Sfânta Po-căință și Sfânta Euharistie care ne asigură harurile necesare pentru o viață curată și suportarea crucii de fiecare zi. Din partea lui Dumnezeu nu mi-a lipsit nici o lumină, nici un har pentru a putea înainta în virtute, în unirea cu El. Sfântul Ioan Evanghelistul în prologul Evangheliei Sale ne spune despre Isus: “Și Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi și am văzut mărirea Lui, mărire ca a unuia născut din Tatăl, plin de dar și de adevăr (...). Că din plinătatea Lui noi toți am luat și dar peste dar” (Ioan I, 14, 16). Am primit deci prisos de haruri.

Cum am răspuns acestei iubiri infinite? Ce am făcut cu darurile oferite cu atâta generozitate? Cum am primit cuvântul Evangheliei Sale? Ce roade am adus până acum și ce trebuie să fac, începând chiar de azi, pentru ca vița care sunt eu să-I aducă Stăpânului meu ceresc struguri în loc de aguridă?

Înainte de a răspunde, trebuie să facem câteva precizări. În primul rând, să nu pierd din vedere nici o clipă că principiul din care izvorăște viața mea de creștin este harul sfințitor care îmi transmite viața divină, viața Sfintei Treimi. Fără acest har sufletul este mort pentru Cer, precum trupul este mort fără suflet, astfel că orice gând bun, orice dorință, orice faptă, oricât de bună ar fi ea din punct de vedere natural, omenesc, nu are nici o valoare, nici un merit înaintea lui Dumnezeu dacă nu izvorăște din harul sfințitor. “Fără harul lui Dumnezeu nu sunt nimic”, spune Sfântul Pavel. Urmează, de aci, că trebuie să depun toată strădania ca să-mi păstrez cu orice preț acest har și să-l sporesc prin conlucrarea cu harurile ajutoare, îndeplinindu-mi îndatoririle impuse de iubirea față de Dumnezeu, față de aproapele și față de mine însumi. În toate să am intenția curată, căutând în toate împrejurările voința lui Dumnezeu, în comportarea în familie, pe stradă, la școală, la birou, în întreprindere. Astfel vom deveni viță roditoare, realizând îndemnul Sfântului Pavel: “Ori de mâncați, ori de beți, orice altceva faceți, toate spre mai mare mărirea lui Dumnezeu să le faceți”. Amin.